Lietas Nr. 116021215
Lietas arhīva Nr. 106AA-0058-16/6

**SPRIEDUMS**
Aizkrauklē 2016.gada 13.maijā

Zemgales apgabaltiesa
tiesnesis referents V.Sprudzāns
tiesneši E.Lenšs un V.Donāns

sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību apelācijas kārtībā rakstveida procesā 2016.gada 12.maijā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kurā ar Jēkabpils rajona tiesas 2016.gada 11.marta spriedumu /pers. D/, /personas kods/, atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.$^{15}$panta 8.daļā.

Izskatot lietu rakstveida procesā, apelācijas instances tiesa

n o s k a i d r o j a

2015.gada 20.decembrī Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākais inspektors Ģ.Lamba sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC133797, kur konstatēts, ka 2015.gada 20.decembrī plkst.16.45 Krustpils novada Variešu pagastā, apdzīvotā vietā Varieši , vadītājs /pers. D/ vadīja transportlīdzekli „VW Golf", valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, pa /adrese/, un atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai. Jēkabpils reģionālajā slimnīcā atteikšanās konstatēta medicīnas pārbaudes protokolā Nr.145. Pārkāpuma protokols sastādīts uz liecinieka paskaidrojuma pamata. Protokolā norādīts, ka ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 39.6.punkts. Secināts, ka /pers. D/ izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī LAPK) 149.$^{15}$panta 8.daļā paredzēto pārkāpumu *(lietas 3.lapa)*.

Ar Jēkabpils rajona tiesas 2016.gada 11.marta spriedumu /pers. D/ atzīts par vainīgu LAPK 149.$^{15}$panta 8.daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 10 (desmit) diennaktīm, naudas sodu 1200,00 *euro* (viens tūkstotis divi simti *euro*) apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem *(lietas 60.-63.lapa)*.

*Par šo spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis /pers. D/*, lūdzot atcelt to, attaisnojot viņu, atzīstot, ka nav izdarījis administratīvo pārkāpumu, un izbeigt lietvedību šajā administratīvā pārkāpuma lietā. Sūdzībā norādīts, ka spriedums ir nepamatots un atceļams pilnībā. Tiesnesis ignorējis LAPK 272.panta noteikumus, ka institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, un 243.panta noteikumus par pierādīšanas līdzekļiem, ar kuriem var konstatēt faktus, uz kuru pamata institūcija nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Tiesa neesot lietā iegūtos faktus objektīvi vērtējusi, pārkāpjot LAPK 244.panta noteikumus. Saskaņā ar LAPK 7.panta 1., 2.daļā noteikto, nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi, kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā un lietvedība par administratīviem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību. Administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PCI33797 VP Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas patruļdienesta rotas jaunākais inspektors Ģ.Lamba sastādījis 2015.gada 20.decembrī plkst.19.02 par notikumu, kas it kā noticis 2015.gada 20.decembrī plkst.16.45 uz liecinieka paskaidrojuma pamata, ka it kā viņš (/pers. D/) Krustpils novada Variešos vadījis transportlīdzekli „VW GOLF", valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, virzienā no Ieriņiem uz Rūpniecības ielas pusi un atteicies no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai Jēkabpils reģionālajā slimnīcā, atteikšanās esot konstatēta medicīnas pārbaudes protokolā Nr.145. Pārkāpjot LAPK 260.panta 2.daļas noteikumus, ar tiesībām protokola sastādītājs viņu neesot iepazīstinājis. Viņš neesot 2015.gada 20.decembrī vadījis minēto automašīnu, kā rakstīts tiesas spriedumā. Neesot pierādījumu lietā, ka tāds pārkāpums būtu noticis un neesot pierādījumu viņa vainai tāda administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Esot nepamatoti atzīts par LAPK 149.$^{15}$panta 8.daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarītāju un nepamatoti sodīts. Saskaņā ar LAPK 149.$^{15}$panta 8.daļu sodot transportlīdzekļa vadītāju, bet viņš neesot vadījis transportlīdzekli. Policijas darbinieki viņu sastapuši viņa dzīvoklī, no dzīvokļa aizveduši uz policijas automašīnu, kurā sēdējis kā pasažieris, kad viņu veduši uz alkohola koncentrācijas pārbaudi, kam viņš iebildis, jo kā pasažierim viņam neesot bijusi vajadzīga alkohola koncentrācijas pārbaude. Viņš neesot vadījis transportlīdzekli un aizturēts. Viņam neesot transportlīdzekļa. Kas braucis ar /pers. F/ automašīnu „VW Golf" /TL numurs/ viņš nezinot, un viņam tas neesot jāmeklē. Liecinieces /pers. I/liecība esot klaji meli, kas izdomāti ar mērķi viņam ieriebt, jo /pers. I/ ar viņu esot naidīgas attiecības. Viņas galvenā nodarbe esot citu cilvēku aprunāšana, par ko esot viņai jau iepriekš aizrādījis, kas viņai nepaticis, un viņa solījusi atriebties. Tad nu laikam nolēmusi, ka to var izdarīt 2015.gada 20.decembrī, apmelojot viņu un panākot, ka viņu nepamatoti, uz viņas safabricēto liecību pamata, sauc pie administratīvās atbildības, uzliekot bargu sodu. Tas /pers I/ arī esot izdevies, jo gan policija, gan tiesa noticējusi lieciniecei, nevis viņam. Tā kā viņa esot pašdarbības teātra aktrise un protot gan labi runāt, gan tēlot, viņas teiktais esot uztverts kā patiesība, kaut faktiski tā tas neesot, jo no viņas loga naktī tumsā notikuma vietu redzēt nevarējis un viņu redzēt /pers. I/ arī nevarējusi, jo viņa (/pers. D/) tur neesot bijis. Kad viņam par notikumu pateikusi /pers. J/, viņš bijis mājās, pēc tam aizgājis paskatīties, automašīna grāvī bijusi, bet neviena cilvēka tajā nebijis, un viņš gājis atpakaļ uz dzīvokli, gribējis ziņot policijai par automašīnas aizdzīšanu un bojāšanu, bet nedaudz vēlāk dzīvoklī ieradušies divi policisti, kuri, kā izrādoties, nepamatoti apvainojuši viņu CSNg izraisīšanā, aizveduši uz Jēkabpili. Norādītie kā liecinieki J.Kitovs un Ģ.Lamba neesot liecinieki tam, ka viņš būtu vadījis minēto transportlīdzekli minētajā laikā un vietā. Policijas jaunākais inspektors Ģ.Lamba pats neesot redzējis, ka viņš būtu vadījis transportlīdzekli pat administratīvā pārkāpuma protokolā viņš rakstot, ka to sastāda, pamatojoties uz liecinieka paskaidrojumu (nevis liecību, kas tiek dota pēc brīdinājuma par patiesu liecību), un paskaidrojums esot tikai no ieinteresētās personas /pers. G/, neviena cita liecinieka liecības neesot, kaut /pers. I/ esot izteikusies, ka vietā, kur transportlīdzeklis bijis grāvī, „saskrēja daudz cilvēku un mēģināja transportlīdzekli izvilkt ārā." Tad taču vajadzējis pārbaudīt šīs lieciniece liecību patiesumu ar citu liecinieku liecībām, kas tur bija saskrējuši, lieciniece gan jau varēja nosaukt arī citu liecinieku vārdus, uzvārdus un adreses, kā bija nosaukusi viņa adresi. Viņas ieinteresētība taču esot acīmredzama – viņa viena skrējusi sagaidīt policijas ekipāžu, viņa stāstījusi savu

pastāstiņu policijas inspektoram, kurš neko vairāk arī neesot pārbaudījis, kā uzklausījis viņas melu stāstu, un tad sekojusi viņa nepamatota aizturēšana, aizvešana no dzīvokļa Variešos uz Jēkabpili (policijas iecirkni un slimnīcu), kur pēc tam ticis atstāts naktī, tumsā, ziemas aukstumā, bez iespējām, kur nakšņot Jēkabpilī vai nokļūt atpakaļ mājās Variešos, jo lielo attālumu kājām nevarot veikt, sabiedriskā transporta neesot un par to, vai viņam ir līdzekļi, ko maksāt par braukšanu ar taksometru, neviens neinteresējies. Tā bijusi ļoti ciniska, vardarbīga, necilvēciska attieksme pret viņu, viņa cilvēktiesību aizskārums ar viņa dzīvības apdraudējumu. Tiesa atsaukusies uz MK 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (red., kas bija spēkā līdz 2015.gada 31.decembrim) 39.6.punktu, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts lietot alkoholiskos dzērienus, narkotiskas vai psihotropas vielas pēc ceļu satiksmes negadījuma, kā arī pēc tam, kad transportlīdzeklis tiek apturēts pēc policijas darbinieka vai robežsarga pieprasījuma, līdz reiburna stāvokļa konstatēšanai nepieciešamās pārbaudes izdarīšanai vai atbrīvošanai noteiktā kārtībā no šādas pārbaudes, kā arī atteikties no šādas pārbaudes, un norāda, ka, lai secinātu, ka persona ir izdarījusi šajā tiesību normā paredzēto administratīvo pārkāpumu, nepieciešams konstatēt divus priekšnoteikumus – ka persona bija transportlīdzekļa vadītājs un ka tā bija atteikusies no likumā paredzētās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai Kā redzams no lietas materiāliem, viens no šiem priekšnoteikumiem – ka viņš būtu bijis vadītājs, kurš vadīja transportlīdzekli un izraisīja CSNg 2015.gada 20.decembrī plkst.16.45 apdzīvotā vietā Varieši, konkrētā gadījumā, šajā lietā neesot pierādīts. Tiesa spriedumā nepamatoti ierakstījusi, ka nav šaubu, ka viņš vadījis minēto transportlīdzekli protokolā norādītajā laikā un vietā, kaut esot pamatotas šaubas, jo viņš to neesot vadījis. Nepamatoti esot piedzīti no viņa 35,57 *euro*, nosaukti par izdevumiem alkohola ietekmes noteikšanai saskaņā ar ārstniecības iestādes cenrādi, jo viņam tāda pārbaude Jēkabpils reģionālajā slimnīcā neesot veikta, nekādus pakalpojumus slimnīca viņam neesot sniegusi, tātad esot centieni netaisni iedzīvoties uz viņa rēķina, padarot viņu no trūcīga vēl trūcīgāku. Tiesa spriedumā (16.pnkt.7.lpp.) rakstot, ka, nosakot sodu, atbilstoši LAPK 32.pantam, esot ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, taču nekas no tā spriedumā neesot norādīts. Arī tiesā pret viņu bijusi netaisna attieksme, jo pavēsti uz pirmo tiesas sēdi viņš saņēmis tikai tajā pašā dienā no rīta ap plkst.09.00, ka plkst.10.00 tiesa, tad bijis spiests pamest darbu, meklēt transportu un steigties uz tiesu. Ja pastnieks atnāktu vēlāk, neko par tiesu nezinātu, neierastos. Tāpat ar šā sprieduma saņemšanu, tas bijis pieejams 21.martā, bet nebijis, tas bijis pieejams tikai 29.martā, tādēļ viņam sprieduma pārsūdzībai paliekot ne likumā un spriedumā noteiktās 10 darba dienas, bet daudz mazāk, aizskarot viņa tiesības. Tā kā tiesa brīdinot par atbildību, tad lieciniece /pers. I/ esot saucama pie krimināatbildības pēc Krimināllikuma 300.panta 1.daļas par apzināti nepatiesas liecības sniegšanu tiesai. Saskaņā ar LAPK 239.panta l.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai nav administratīvā pārkāpuma sastāva *(lietas 68.-69.lapa)*.

***Rakstveida procesā izskatījusi apelācijas sūdzību, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā minētos argumentus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka Jēkabpils rajona tiesas 2016.gada 11.marta spriedums ir atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība noraidāma.***

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka saistībā ar to, ka /pers. D/ atteicies no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai un ka Jēkabpils reģionālajā slimnīcā atteikšanās konstatēta medicīnas pārbaudes protokolā Nr.145, pirmās instances tiesas spriedums nav pārsūdzēts. Konstatējams, ka pirmās instances tiesas sēdē /pers. D/ ir atzinis, ka ir atteicies no medicīniskās pārbaudes.

Apelācijas instances tiesa, izvērtējot Jēkabpils rajona tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, un pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams kā attiecībā uz pārkāpuma kvalifikāciju, tā arī pie atbildības saucamās personas vainu un piemēroto sodu, tostarp arī daļā par to, ka /pers. D/ pirms atteikšanās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai ir vadījis automobili „VW Golf".

Pirmās instances tiesas spriedumā atrodams pietiekams lietā iegūto un tiesas sēdē pārbaudīto pierādījumu atreferējums un izvērtējums.

Arī apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt lieciniece /pers. I/ liecības patiesumu. Pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka lietā nav ziņu, ka lieciniece būtu ieinteresēta sniegt ziņas par notikumu, kas neatbilstu lietas patiesajiem apstākļiem, lai panāktu, ka /pers. D/ nepamatoti tiktu saukts pie atbildības par pārkāpumu, ko patiesībā nav izdarījis.

Arī iesniegtajā apelācijas sūdzībā ir tikai nekonkrētas norādes par to, ka liecinieces /pers. G/ liecība ir klaji meli, kas izdomāti ar mērķi viņam ieriebt, jo /pers. I/ ar viņu ir naidīgas attiecības, ka liecinieces galvenā nodarbe ir citu cilvēku aprunāšana, par ko viņai jau iepriekš aizrādījis, kas viņai nepaticis, un viņa solījusi atriebties. Atzīmējams, ka pirmās instances tiesas sēdē, kā tas dzirdams no tiesas sēdes audioieraksta, lieciniece norādīja, ka viņai nav naidīgas attiecības ar /pers. D/, un raksturoja tās kā neitrālas, savukārt /pers. D/ tam neiebilda *(lietas 38.-40.lapa)*.

Kā redzams no lietas materiāliem, ir objektīvi konstatēts, ka automašīna „VW Golf" ir nobraukusi no ceļa un uzbraukusi šķērslim – piena galdam *(lietas 16.-18.lapa)*.

Tūlīt, ap plkst.16.45 pēc izdzirdētā blīkšķa un ieraudzītā, ka automašīna uzbraukusi šķērslim un no tā vadītāja puses „izveļas" /pers. D/, ka automašīnā neviena nebija, lieciniece /pers. I/ ir ziņojusi policijai, un šī informācija nodota Kārtības policijas biroja darbiniekiem. Pēc policijas darbinieku ierašanās /pers. I/ arī sniegusi paskaidrojumu par notikušo *(lietas 4., 15.lapa)*.

Šādas liecības lieciniece apstiprināja arī pirmās instances tiesas sēdē *(lietas 39., 40.lapa)*.

Saskaņā ar lieciniekiem Ģ.Lambas un J.Kitova pirmās instances tiesas sēdē sniegtajām liecībām, ierodoties pie /pers. D/, bijis redzams, ka viņam apģērbs dubļains, konstatējami miesas bojājumi, asinis *(lietas 38.-40.lapa)*.

Tas, ka apģērbs bija netīrs, norādīts arī medicīniskās pārbaudes protokolā (lietas 9.lapa).

Savukārt tas, ka pārkāpējam bija arī redzami miesas bojājumi, apstiprinās ar administratīvās aizturēšanas protokolā fiksēto, ka /pers. D/ no medicīniskās palīdzības atteicies *(lietas 7.lapa)*.

Minētais papildus netieši norāda, ka /pers. D/ izraisītās uzbraukšanas šķērslim rezultātā ieguvis skrāpējumus, redzamus miesas bojājumus.

Vienlaikus gan /pers. D/ pirmās instances tiesas sēdē paskaidrotais, ka līdz plkst.16.00 lietojis alkoholu *(lietas 22.-24.lapa)*, gan arī transportlīdzekļa pārbaudes protokolā fiksētās ziņas, ka plkst.17.46 (aptuveni stundu pēc notikuma) viņa izelpā konstatētas 2,89 promiles alkohola *(lietas 5., 6.lapa)*, tikai papildus apstiprina liecinieces /pers. G/ liecību arī daļā par to, ka /pers. D/ alkohola reiburna iespaidā nav bijis spējīgs izkāpt no transportlīdzekļa, tādēļ faktiski izvēlies no tā.

Tiesas sēdē lieciniece pārliecinoši norādīja, ka jau ilgus gadus pazīst /pers. D/ un ir pārliecināta, ka tikai un vienīgi viņš vadīja automašīnu, izkāpa no tās. Atzīmējams, ka tiesas sēdē arī pats /pers. D/ norādīja, ka ieradies pie minētās automašīnas un sākumā tur atradies viens.

No ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā atspoguļotās notikuma vietas shēmas redzams, ka šķērslis, kuram uzbraukts ar minēto automašīnu, atrodas 7,10 m attālumā no dzīvojamās ēkas, pa kuras vienu no logiem notikumu novērojusi lieciniece /pers. I/ *(lietas 17.-18.lapa)*.

Norādītajos apstākļos apelācijas instances tiesai nav šaubu, ka lieciniece, atverot logu, pietiekami skaidri varēja novērot notiekošo, tostarp atpazīt /pers. D/.

Turklāt lieciniece konsekventi norādījusi, ka /pers. D/ izkāpis no automobiļa, nevis viens pats pienācis pie tā pēc jau notikušas uzbraukšanas šķērslim.

Ievērojot to, ka saskaņā ar /pers. D/ paskaidroto viņš no aptuveni 50 m attālās dzīvesvietas ieradies pāris minūšu laikā un sākumā pie mašīnas

bijis viens, tad lieciniecei pēc atskanējuša blīkšķa pie loga būtu jāgaida vairākas minūtes, lai ieraudzītu /pers. D/, kas konkrētajos apstākļos nav ticams un ir pretrunā ar formāli loģiskiem apsvērumiem.

Atzīmējams, ka iesniegtajā apelācijas sūdzībā, norādot, ka viņš atnācis pēc notikuma pie automašīnas, /pers. D/ vienlaikus ir arī norādījis, ka viņu redzēt /pers. I/ arī nevarējusi, jo viņa (/pers. D/) tur neesot bijis.

Šis apelācijas sūdzībā minētais arguments, kas ir pretrunā ar sūdzībā iepriekš rakstītu argumentāciju, faktiski norāda tikai uz vēlmi jebkuriem, pat savstarpēji pretrunīgiem argumentiem apšaubīt to, ka lieciniece viņu redzējusi.

Ievērojot to, ka /pers. D/ nebija automašīnas „VW Golf" īpašnieks, turklāt ne pārāk sen pirms notikuma to tikai lietoja, lieciniecei, pirms ieraudzīt personu, kura vadījusi transportlīdzekli, nevarēja būt pārliecība, ka tas ir tieši /pers. D/.

Norādītajos apstākļos nepelna ticamību arī /pers. D/ apgalvojumi, ka svešu viņam lietošanā uzticētu automobili viņš atstāj ar automobiļa atslēgu aizdedzē, turklāt vēl atstāj automobiļa salonā savas mantas, tostarp motorzāģi „Jonsered CS 2150", kas viņam, kā izrādās (ievērojot liecinieka J.Kitova liecību pirmās instances tiesas sēdē), tomēr bijis nepieciešams darbam *(lietas12., 16., 65.lapa)*.

Visbeidzot policijas darbiniekiem /pers. D/ sākotnēji, kā tas redzams jau no notikuma dienā sastādītā ziņojuma, atzinis, ka atradies minētajā transportlīdzeklī, bet jebkādus paskaidrojumus sniegt atteicies (lietas 15.lapa).

Jēkabpils rajona tiesas spriedumā ir pareizi motivēts /pers. D/ pienākums atmaksāt izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas konstatēšanai veikto pārbaudi. Norādāms, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2007.gada 18.decembra noteikumu Nr.915 „Noteikumi par kārtību, kādā sedz izdevumus, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veiktajām pārbaudēm" 3.2.punktu šos izdevumus apliecinošs dokuments ir viens pats medicīniskās pārbaudes protokols arī tad, ja nav papildus veikta ķīmiski toksikoloģiskā izmeklēšana.

Norādītajos apstākļos apelācijas instances tiesa saskaņā ar LAPK 289.$^{21}$panta 5.daļā, LAPK 289.$^{22}$panta 1.daļā un līdz ar to arī LAPK 289.$^{13}$panta 3.daļā noteikto, saskaņā ar LAPK 289.$^{13}$panta 3.daļu pievienojas Aizkraukles rajona tiesas sprieduma motivācijai un uzskata, ka šajā nolēmumā turpmāk nav nepieciešams atkārtot visus pirmās instances tiesas spriedumā minētos argumentus un atzinumus.

Apelācijas instances tiesa nekonstatē LAPK normu pārkāpumus, konstatējot, ka atsauces uz LAPK 272., 243.panta noteikumu ignorēšanu vai LAPK 244.panta un 7.panta 1., 2.daļas pārkāpšanu ir formālas.

Saskaņā ar LAPK 243.panta 12.daļā noteikto par nepieļaujamām un pierādīšanā neizmantojamām atzīstamas tādas ziņas par faktiem, kuras iegūtas:1) izmantojot vardarbību, draudus, šantāžu, viltu vai spaidus; 2) procesuālajā darbībā, ko veikusi persona, kurai saskaņā ar šo kodeksu vai citu likumu nebija tiesību to veikt. Ne viens, ne otrs no šiem pārkāpumiem lietā nav konstatējams.

Neatbilst patiesībai apelācijas sūdzībā minētā norāde, ka, pārkāpjot LAPK 260.panta 2.daļas noteikumus, protokola sastādītājs viņu neesot iepazīstinājis ar tiesībām. Kā redzams no administratīvā pārkāpuma protokolā izdarītajiem ierakstiem, /pers. D/ ir iepazīstināts ne vien ar šī protokola saturu, bet arī ar LAPK 260.panta noteiktajām pie administratīvās atbildības sauktās personas pienākumiem un tiesībām, par ko viņš arī parakstījies *(lietas 3.lapa)*.

Apstākļos, kad pirmās instances tiesa ir nolēmusi piemērot minimālos konkrētā likuma panta daļas sankcijā paredzētos sodus, apelācijas instances tiesa nesaskata pamatu vēl papildus pirmās instances tiesas sniegtajam vērtējumam papildus sniegt savu vērtējumu, it īpaši apstākļos, kad apelācijas sūdzībā norādīts, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Norādāms, ka tiesas pavēstes izsniegšana nav tieši saistāma ar tiesas attieksmi pret pārkāpēju, jo tiesa, cik saprotams no apelācijas sūdzības, to ir nosūtījusi, nevis izsniegusi /pers. D/.

Turklāt arī atsauce uz to, ka sprieduma pārsūdzībai palicis mazāk laika par likumā noteikto termiņu, konkrētos apstākļos ir formāls raksturs, jo saskaņā ar likumā un arī spriedumā noteikto pēdējā apelācijas sūdzības iesniegšanas diena bija 2016.gada 6.aprīlī, savukārt iesniegtā apelācijas sūdzība ir uzrakstīta un iesniegta tiesai divas dienas agrāk – 2016.gada 4.aprīlī *(lietas 68.-69.lapa)*.

Apelācijas instances tiesa iepriekš norādītajos apstākļos nesaskata pamatu /pers. D/ parakstītajā apelācijas sūdzībā minētajai norādei par to, ka lieciniece /pers. I/ saucama pie kriminālatbildības pēc Krimināllikuma 300.panta 1.daļas par apzināti nepatiesas liecības sniegšanu tiesai.

Savukārt šī /pers. D/ apelācijas sūdzībā paustā norāde nākotnē var būt pamats jautājuma izvērtēšanai par to, vai šādās /pers. D/ darbībās nav saskatāmas Krimināllikuma 298.panta 1.daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma pazīmes, kur paredzēta krimināatbildība par apzināti nepatiesu ziņojumu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu nolūkā panākt kriminālprocesa uzsākšanu pret noteiktu personu.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{22}$pantu, Zemgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Jēkabpils rajona tiesas 2016.gada 11.marta spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

| | | |
|---|---|---|
| Tiesnesis referents | *(personiskais paraksts)* | V.Sprudzāns |
| Tiesneši | *(personiskais paraksts)* | E.Lenšs |
| | *(personiskais paraksts)* | V.Donāns |